

Uluslararası Türkçe Edebiyat Kültür Eğitim Dergisi Sayı: 8/3 2019 s. 1949-1967, TÜRKİYE

Araştırma Makalesi

VIYOLONSEL EĞİTİMİNDE BAŞLANGIÇ YAY TEKNİKLERİNİN İNCELENMESİ*

Necla URHAL**

Ümit Kubilay CAN***

Geliş Tarihi: Ocak, 2019

Kabul Tarihi: Ağustos, 2019

Öz

Araştırmada viyolonsel eğitiminde başlangıç yay tekniklerinin eğitimci görüşleri doğrultusunda incelenmesi amaçlanmıştır. Çalışmanın önemi viyolonsel alanında yay tekniği ile ilgili eğitimci görüşlerinin alan yazında az oluşuyla ilgilidir. Tekniklerin eğitimci görüşleri doğrultusunda incelenip öğretim yöntem ve tekniklerinin belirlenmesi literatürün zenginleşmesi açısından önemlidir. Araştırma anket formunun ölçtüğü nitelikler ile sınırlandırılmıştır. Tablolarda ilk olarak katılımcı cevapları ortak görüş altında kodlanmıştır. Sonrasında ise sorulara verilen cevapların nedenleri ile ilgili verilerin katılımcı sayısına göre dağılımları verilmiştir. Ankette bulunan on dört soru sırası ile katılımcıların görüşleri doğrultusunda çözümlenerek tablolar halinde sunulmuştur. Oluşturulan tablolarda eğitimci görüşleri, frekans ve yüzde dağılımları verilmiştir. Elde edilen sonuçlara göre; viyolonsel eğitiminde başlangıç yay tekniklerine yönelik birçok ortak ve farklı görüşlerin olduğu ortaya çıkmıştır.

Anahtar Sözcükler: Viyolonsel Eğitimi, yay teknikleri, öğretim yöntemleri, eğitimci görüşleri.

ANALYSIS OF BEGINNER STRING TECHNIQUES IN VIOLONCELLO TRAINING

Abstract

In cello training, it is essential for students to emphasize the technical skills of sitting-standing, right hand and left hand including beginner level to be able to comprehend and apply advanced techniques in an effective way. In this direction, to reveal the technical opportunities of the instrument, methods and techniques related to the instruction, material use and the difficulties which are experienced becomes important depending on the beginner level of violoncello training. In this study, it is aimed to analyze beginner string techniques in cello training in accordance with the trainer opinions. It is thought that the results of this study are going to be instructive for trainers, researchers and students. In this research, descriptive scanning model was used and its sample consisted of 17 cello trainers. In the research, survey form was used in data collection. Survey form composed of three aspects related to instruction of standing-sitting string techniques, methods and

* Bu çalışma 2018 yılında Kocaeli Üniversitesi Sosyal Bilimleri Enstitüsü Müzikoloji Ana Sanat Dalı Performans Sanat Dalı Yüksek Lisans Programı'nda hazırlanan "Viyolonsel Eğitiminde Başlangıç Yay Tekniklerinin Eğitimci Görüşleri Doğrultusunda İncelenmesi" adlı yüksek lisans tezinden üretilmiştir.

** Bilim Uzmanı; Müzik Öğretmeni, necla-123@hotmail.com

*** Dr. Öğr. Üyesi; Kocaeli Üniversitesi, Güzel Sanatlar Fakültesi, Müzik Bölümü, kubican_gitar@hotmail.com

techniques which were taught, and the use of instructional materials. As a result of the research, it was revealed that there are a number of common and different opinions related to beginner string techniques in cello training in accordance with the trainer opinions.

Keywords: Cello training, string techniques, string instruments, trainer opinions.

Giriş

Eğitim; bireyin bedensel, duygusal, düşünsel ve sosyal yeteneklerinin kendisi ve toplumu için en uygun şekilde gelişmesi oluşumudur. Kısaca bireyin her yönüyle bir bütün olarak kendisi ve toplumu için en uygun şekilde geliştirilmesi sürecidir. Eğitimin genel amacı; bedence, ruhça sağlıklı, topluma etkin şekilde uyabilen insanlar yetiştirmektir (Yeşilyaprak, 2017).

Müzik eğitimi ise, daha çok sessel ve işitsel nitelikli bir sanat eğitimi olarak güzel sanatlar eğitimini en önemli dallarından birini oluşturur. Sanat eğitiminin bir kolu olan müzik eğitimi, “bireye, kendi yaşantısı yoluyla amaçlı olarak belirli müziksel davranışlar kazandırma”, “bireyin müziksel davranışında kendi yaşantısı yoluyla amaçlı olarak belirli değişiklikler oluşturma” ya da “bireyin müziksel davranışını kendi yaşantısı yoluyla amaçlı olarak değiştirme veya geliştirme” sürecidir (Uçan, 2005’ten akt. Şişman, 2010).

San (1977), sanat eğitiminin sadece belli bir uğraşısı olan bir sanatçı yetiştirmek amacıyla değil, sanat yoluyla bireyde duyu, duyum, algılama, imgeleme, düşünme, anma, çağrışım gibi güçleri eğitmek amacıyla da verildiğini ifade etmektedir ve gerçekçi bir eğitimin, bilimle sanatın iş birliğine dayanması gerektiğini belirtmektedir (San, 1977’den akt. Çoşkuner, 2015).

“Güzel sanatlar eğitimi, özelde müzik eğitimi öğrencilerin bilişsel, sosyal ve duygusal gelişimi için gerekli alanların başında gelmektedir” (Can ve Öztürk 2018, s. 2028). Müziksel eğitimin önemli bir ögesi çalgı eğitimidir. Çalgı eğitimi, bireysel ve toplumsal özelliği bulunan bir eğitimidir. Sosyal yaşamı oldukça ilgilendiren etkileyen, insanların, toplumların ve ulusların yaşamında önemli bir yer tutan, kültürel öğelerle tanıştırmacı ve onları geliştirip yansıtıcı bir uygulama alanıdır (Uslu, 1998). “Müzik eğitimi başlangıçta aile sonrasında ise sosyal çevre ile formal ve informal yapıdaki eğitim kurumları vasıtasıyla gerçekleştirilir” (Yungul, 2018, s. 1339).

Viyolonsel, keman ailesinin, viyolaya göre bir oktav pes sesli sazıdır. Tekniği kemana benzer, tek farkı ince sesleri çıkarmak için sapın üst bölümlerinde sol elin başparmağının kullanılmasıdır. Zengin, insan sesine yakın, sıcak ses tonu ve güçlü pizzicatoları ile sevilen ve geniş repertuarı olan bir çalgıdır (Feridunoğlu, 2004).

Viyolonsel eğitimi; günümüz Türkiye'sinde, güzel sanatlar liseleri, devlet konservatuarları ve müzik ve sahne sanatları fakülteleri hariç hiçbir örgün eğitim kurumunda orta öğretim kapsamında bulunmamaktadır. Lisans düzeyinde ise, yine örgün eğitim kapsamında mesleki müzik eğitimi veren üniversitelere bağlı eğitim fakülteleri müzik eğitimi ana bilim dallarında, müzik ve sahne sanatları fakültelerinde, devlet konservatuarlarında ve güzel sanatlar fakültelerinin müzik bölümlerinde yer almaktadır (Birel, 2014).

Viyolonsel eğitim müziğinde, çalgı toplulukları ve orkestra derslerinin yanında oda müziği çalışmalarında düo, trio, kuartet ve kentet'lerde kullanılan önemli bir çalgıdır. Viyolonsel her ne kadar 17. yüzyılda kimlik kazanmış ve her yönden gelişimini tamamlasa da tarihsel süreçte yer alan birçok bestecinin eserinde gerek solo ve gerek eşlik çalgısı olarak, oldukça zengin bir repertuarı vardır (Dikici, 2014).

Çalgı aletlerinin her biri için ayrı bir çalma tekniği vardır. Her çalgıda olduğu gibi viyolonsel eğitiminde de doğru teknik ile çalgı çalmak önemlidir. Çalma tekniğini geliştirmek için etüt ve egzersizlere ihtiyaç duyulmaktadır. Bunun için de metot belirlemenin önemi büyüktür. Viyolonsel icrasında doğru oturuştan sonra doğru yay tutuşu ve sağ el teknikleri bununla birlikte sol el teknikleri devreye girmektedir

Yay kullanımı viyolonsel çalmada büyük önem taşımaktadır. Yay; sağ elde başparmak ve diğer parmakların arasına yerleştirilir. Parmaklarda kasılma olmamalı, yayın üstünde rahat olmalıdır. Çünkü yay tutuşu ve yayın kullanımı çalgıdan çıkan sesin kalitesini belirler.

Problem

Öğrencinin viyolonselde ileri seviye tekniklere rahat bir şekilde ulaşabilmesi için, başlangıç düzeyinde sağ el tekniklerini etkin bir biçimde kavraması gerekir. İlk aşamada yay tutuşunu doğru şekilde kavrayamamak karmaşık sorunları beraberinde getirmektedir. Sağ el tekniği, öğrencinin yay tutuşunu, yay çekiş-itiş hareketini, ön kol-arka kol, bilek-başparmak rahatlığı, tel geçiş çalışmaları ve viyolonselden güzel ses çıkarma çalışmalarını kapsamaktadır. "Viyolonsel eğitiminde, nitelikli bir yorum oluşturabilmenin yolu kişiye özgü olan doğru pozisyonu bulmakla ve doğru tekniklerin kullanımıyla mümkündür. Bahsi geçen bu iki durum hedeflenen müzikaliteye ulaşmada belirleyici unsurdur" (Güçlü 2017, s. 34). Bu araştırmada, viyolonsel eğitiminde duruş-tutuş, kullanılan öğretim teknik-yöntemlerin ve öğretici materyallerin kullanımını kapsayan başlangıç yay tekniklerinin öğretimine yönelik eğitimci görüşleri nelerdir? sorusuna cevap aranmıştır.

Araştırmanın Amacı

Bu çalışmada, yay tekniklerinin eğitimci görüşleri doğrultusunda incelenip ortaya konması amaçlanmaktadır. Araştırmanın genel amacı çerçevesinde aşağıdaki alt amaçlara cevap aranacaktır.

1) Viyolonsel eğitiminin başlangıç düzeyinde duruş-tutuş-yay tekniklerinin öğretimine yönelik eğitimci görüşleri nelerdir?

2) Viyolonsel eğitiminin başlangıç düzeyinde kullanılan teknik-yöntemlerin öğretimine yönelik eğitimci görüşleri nelerdir?

3) Viyolonsel eğitiminin başlangıç düzeyinde öğretici materyallerin kullanımına yönelik eğitimci görüşleri nelerdir?

Araştırmanın Önemi

Viyolonsel eğitiminde yay tutuşunun önemi büyüktür. Doğru yay tutuşundan sonra başlangıç aşamasında yay tekniklerinin doğru bir sıra ile öğretilmesi ileri seviye yay tekniklerine ulaşmada rol oynayan önemli bir etkidir. Eğitimci görüşleri doğrultusunda şekillenen araştırma sonuçlarının, viyolonsel eğitimi alanına katkı sağlayacağı düşünülmektedir. Ayrıca eğitimci görüşleri viyolonsel öğrencileri için de eğitim aracı olma yönünde önem taşımaktadır.

Yöntem

Bu başlık altında araştırmanın modeli, çalışma grubu, veri toplama araçları, verilerin toplanması ve verilerin analizi ile ilgili bilgilere yer verilmiştir.

Araştırma Modeli

Araştırmada; betimsel tarama modeli kullanılmıştır. Tarama modeli yaşanmış veya mevcut durumda devam eden bir durumu, var olduğu hâliyle betimleyen bir araştırma yaklaşımıdır. Araştırmaya konu olan olay, birey ya da nesne, kendi koşulları içinde ve olduğu gibi tanımlanmaya çalışılır (Karasar, 2010).

Evren ve Örneklem

“Betimsel araştırmalar için, evrenin %10’unu oluşturan bir örnekleme olabilecek en az oran olarak dikkate alınır” (Özen ve Gül, 2007, s. 415). Bu araştırmanın örneklemini farklı kurumlarda görev yapan on yedi viyolonsel eğitimcisi oluşturmaktadır. Türkiye’de mesleki müzik eğitim veren kurumlarda çalışan viyolonsel eğitimcilerinin sayısı düşünüldüğünde örneklem olarak seçilen grubun sayısal olarak yeterli olduğu düşünülmektedir.

Araştırmaya seçilen viyolonsel eğitimcileri ile çalışılmasının nedeni, seçilen eğitimcilerin bu alanda önemli kurumlarda mesleki tecrübeye sahip isimler olmalarıdır. Bunun yanında araştırmanın örneklem grubunu farklı mesleki müzik eğitim veren kurumlarda görev yapan eğitimciler oluşturmaktadır. Bu kurumların yapısal ve içerik farklılığından dolayı eğitim programlarında farklı yaş grupları ele alınmaktadır. Dolayısıyla bu kurumlarda görev yapan eğitimciler, farklı yaş gruplarına yönelik gerçekleştirdikleri eğitime bağlı olarak farklı mesleki deneyime sahip olabilmektedirler. Bu çalışmada yer alan uzman eğitimcilerin, çalışmanın probleminin çözümünde geniş bir görüş zenginliği kazandıracakları düşünülmüştür.

Bu bağlamda araştırma ile elde edilen ve örneklem grubunu oluşturan uzmanlara dair mesleki deneyimleri ve çalıştıkları kurum verilerinin frekans ve yüzde dağılımları aşağıdaki tablolarda sırasıyla verilmiştir.

Tablo 1: Eğitimcilerin Mesleki Deneyimlerine İlişkin Frekans ve Yüzde Dağılımı

Mesleki Deneyim	Kişi Sayısı	Yüzde
0-5	4	23.00
6-10	2	12.00
11-15	3	19.00
16-20	4	23.00
21 ve üzeri	4	23.00
Toplam	17	100

Araştırmaya katılan eğitimcilerin mesleki deneyimlerine ilişkin verilere bakıldığında; 0-5, 16-20, 21 ve üzeri yıl deneyime sahip 4 kişi, 11-15 yıl deneyime sahip 3 kişi, 6-10 yıl deneyime sahip eğitimci sayısının ise 2 kişi olduğu görülmektedir.

Tablo 2: Eğitimcilerin Çalıştıkları Kuruma İlişkin Frekans ve Yüzde Dağılımı

Kurum	Kişi Sayısı	Yüzde
Eğitim Fakültesi	5	30.00
Konservatuvar	4	23.00
Özel Müzik Kurumları	4	23.00
Ortaokul, Lise	2	12.00
Güzel Sanatlar Fakültesi	2	12.00
Toplam	17	100

Araştırmaya katılan eğitimcilerin çalıştıkları kuruma ilişkin verilere bakıldığında; eğitim fakültesinden 5 kişi, konservatuvar ve özel müzik kurumlarından 4 kişi, güzel sanatlar fakültesi-ortaokul ve liseden ise katılan 2 kişi olduğu görülmektedir.

Veri Toplama Araçları

Bu araştırmada verilerin toplanılmasında araştırmacı tarafından oluşturulan 14 soruluk anket formu kullanılmıştır. Formun oluşturulması aşamasında, “duruş-tutuş-yay tekniklerinin öğretimi”, “teknik-yöntemlerin öğretimi” ve “öğretici materyallerin kullanımı”, viyolonsel eğitiminin başlangıç yay tekniklerinin öğretimini içeren üç alandan yararlanılmıştır. Anket

formunun hazırlanmasında 2 uzman görüşüne başvurulmuştur. Türkiye'deki farklı üniversitelerden alınan görüşler doğrultusunda eğitimciler ile e-posta yoluyla iletişim sağlanmıştır.

Verilerin Analizi

Anket formu içinde bulunan, öğretim görevlilerin mesleki deneyimleri ve çalıştıkları kurum ile ilgili bilgiler sayısal olarak tabloda ifade edilmiştir. Tablolarda; viyolonsel eğitimcilerinin teknikleri uygularken kullandıkları öğretim yöntemlerine ilişkin görüşler bulunmaktadır. Bu görüşler ilk olarak ortak görüş altında kodlanmıştır. Sonrasında ise sorulara verilen cevapların nedenleri ile ilgili verilerin katılımcı sayısına göre dağılımları verilmiştir. Ankette bulunan on dört soru sırası ile katılımcıların görüşleri doğrultusunda çözümlenmiş olup frekans ve yüzde dağılımları tablolar halinde verilmiştir.

Bulgular

1) Viyolonsel Eğitiminin Başlangıç Düzeyinde Kullanılan Teknik-Yöntemlerin Öğretimine yönelik Eğitimci Görüşleri Nelerdir?

Tablo 3: Viyolonsel Eğitiminde Temel Yay Tutuşuna Ortalama Kaç Ders Saati Ayrılmalıdır? Sorusuna Yönelik Bulgular

Görüşler	Frekans	Yüzde
3-5 ders saati ayrılmalı	6	35.00
4-6 ders saati ayrılmalı	5	30.00
8-12 ders saati ayrılmalı	4	23.00
Hedef gerçekleşene kadar	1	6.00
1 ders saati ayrılmalı	1	6.00
Toplam	17	100

Tablo 3 incelendiğinde yay tutuşuna ortalama 3-5 ders saati (6K) 4-6 ders saati ayrılmalı (5K), 8-12 ders saati ayrılmalı (4K), hedef gerçekleşene kadar (1K) ve 1 ders saati ayrılmalı (1K) yönünde görüş belirtildiği görülmektedir.

Tablo 4: Viyolonsel Eğitiminde Temel Yay Tutuşu ve Çekişini Öğretirken İzlediğiniz Yöntemleri Nasıl Sıralarsınız? Sorusuna Yönelik Bulgular

Görüşler	Frekans	Yüzde
Anlatım, gösterip, yaptırma	13	76.00
Arşe yerine nesnelere kullanırmak	2	12.00
Ayna karşısında çalışma	2	12.00
Toplam	17	100

Tablo 4 incelendiğinde eğitimcilerin yay tutuş ve çekişi öğretirken; anlatım, gösterip-yaptırma tekniğini izlerim (13K) arşe yerine nesnelere kullanırmam (2K), ayna karşısında çalışılmasını söylerim (2K) yönünde görüş belirttikleri görülmektedir.

Katılımcıların anlatım, gösterip-yaptırma yöntemine yönelik cevapları incelendiğinde; yayı tanıtma, yay tutuşunu gösterme, öğrenciye tutturma, kol hareketlerini anlatıp yayı tel üzerine yerleştirdikten sonra baş, işaret parmaklarının kontrolünün sağlanması ve öğrencinin uygulamasını isteme, metronom ile çalıştırma, yayı bölümlere ayırarak çalışmasını isteme yönünde ortak cevapların olduğu belirlenmiştir. Arşe yerine nesnelere kullandırma yöntemi incelendiğinde ise; kalın kalem, çakmak gibi nesnelere tutturup arşeyi kavramasına ön hazırlık yaparım (1K), arşe içine rulo geçirerek yay açısını korumasını sağlarım (1K) şeklinde görüş bildirdikleri belirlenmiştir.

Tablo 5: Viyolonsel Eğitiminde Başlangıç Düzeyinde Öğrencilerin Yay Çekiş Tekniklerinden Kaynaklı (Detache, Legato, Staccato, Spiccato) Karşılaştıkları Sorunlar Genel Olarak Nelerdir? Nedeni? Sorusuna Yönelik Bulgular

Görüşler	Frekans	Yüzde
Sağ kolun kullanımına yönelik sorunlar	9	53.00
Solfej ve müzik teorisi ile ilgili öğrenci yetersizlikleri ile ilgili sorunlar	4	23.00
Yetersiz çalışma ile ilgili sorunlar	2	12.00
Tekniklerin bilişsel boyutunun eksik bırakılması ile ilgili sorunlar	2	12.00
Toplam	17	100

Tablo 5 incelendiğinde; sağ kolun kullanımına yönelik sorunlar olduğunu belirten 9 katılımcı, solfej ve müzik teorisi ile ilgili öğrenci yetersizlikleri ile ilgili sorunlar olduğunu belirten 4 katılımcı, tekniklerin bilişsel boyutunun eksik bırakılması ve yetersiz çalışma yönünde görüş belirten 2 katılımcı olduğu görülmektedir.

Sağ kolun kullanımına yönelik sorunlar incelendiğinde; kolun ağırlığının istenilen düzeyde kullanılamaması, düzgün ses çıkarılamaması, el-kol, ön kol, dirsek, omuz detayları ile yayı dengede düz şekilde tutamama, başparmağın etkin kullanılamaması, farklı tel yüksekliklerine ve değişen tellere geçme problemi, bastırmadan kolun ağırlığı ile yay çekememe, yayı çekip iterken yayın açısındaki değişiklikler şeklinde ortak cevaplar verildiği görülmektedir. Solfej ve müzik yetersizlikleri ile ilgili sorunların ise; ritimsel ve tartımsal hatalar olduğu belirlenmiştir.

Tablo 6: Viyolonsel Eğitiminde Öğrencinin Daha Etkin Yay Kullanabilmesi İçin Eğitim Sürecinde Neler Yapılabilir? Sorusuna Yönelik Bulgular

Görüşler	Frekans	Yüzde
Sözlü yönlendirmeler	11	65.00
Teknik egzersizler/düzeltilmeler	6	35.00
Toplam	17	100

Tablo 6 incelendiğinde, daha etkin yay kullanımı için “sözlü yönlendirme yaparım” şeklinde görüş belirten 11 katılımcı, “teknik egzersiz/düzeltilmeler veririm” şeklinde görüş belirten 6 katılımcı olduğu görülmektedir.

Sözlü yönlendirme yaparım cevabı veren katılımcılar; öğrenciyi çalışmaya (metronom, iyi gözlem, bol tekrar) motive ederim (6K), yay tutuşa ağırlık verip sonra yay tekniklerine geçiş yaptırırım (1K), viyolonsel sanatçıların videolarının izlemesini sağlarım (1K), sağ elin sol el üzerindeki etkisini anlatırım (1K), öğrencinin kaslarını güçlendirmesi için yüzme ve dansa yönlendiririm (2K) şeklinde belirtmişlerdir. Teknik egzersiz/düzeltilmeler veririm cevabı veren katılımcılar; ön kol hareketini esas alarak omuz ve dirseği doğru açıda tutmasını sağlarım (1K), sağ el egzersizlerine yoğunlaştırırım (2K), etüt ve yay çalışması yaptırırım (2K), enerji tasarrufu, nefes ve rahatlık üzerine çalışmalar yaptırırım (1K) şeklinde görüş belirtmişlerdir.

2) Viyolonsel Eğitiminin Başlangıç Düzeyinde Kullanılan Teknik-Yöntemlerin Öğretimine Yönelik Eğitimi Görüşleri Nelerdir?

Tablo 7: Başlangıç Yay Öğretiminde Yay Çekme Çalışmalarında İlk Olarak Hangi Telde Çalışılması Gereklidir, Nedeni? Sorusuna Yönelik Bulgular

Görüşler	Frekans	Yüzde
Sol teli ile başlanılmalıdır.	11	65.00
Re teli ile başlanılmalıdır.	4	23.00
Sol ve Re teli ile başlanılmalıdır.	2	12.00
Toplam	17	100

Tablo 7 incelendiğinde; yay çekme çalışmaları ilk olarak “sol telinde başlatılmalıdır” şeklinde görüşünü belirten 11 katılımcı, “re telinde başlatılmalıdır” görüşünü belirten 4 katılımcı olduğu görülmektedir.

Katılımcıların; sol teli ile çalışılmalıdır cevabı incelendiğinde; öğrencinin anatomik yapısından, sağ kolun, rahatlığı, kolaylığı ve elin en doğal halinde çalabilme yetisinden (8K), telin doğal duygu vermesinden (1K), iç kol ve ön kol hareketlerinin en net şekilde görülebileceği tel olmasından (2K) dolayı sol telinde başlanılmalıdır şeklinde görüş belirtmişlerdir. Katılımcıların; re teli ile çalışılmalıdır cevabı incelendiğinde; vücut anatomisinin rahatlığı ve kol açısının kolaylığı, yayın teli 90 derecelik açıyla ısırması, doğru hız ve basıncın ayarlanabilmesi (4K) nedeni ile re telinde başlanılmalıdır yönünde görüş belirtmişlerdir. Katılımcıların; sol ve re teli ile çalışılmalıdır cevabı incelendiğinde ise; çalıcının en az yorulma ile çalabileceği teller olması nedeni ile sol ve re telinde başlanılmalıdır (2K) şeklinde görüş belirtmişlerdir.

Tablo 8: Viyolonsel Eğitiminde Temel Olarak Hangi Yay Tekniklerini Öğretmektensiniz? Eğitim Sürecinde Yer Vermediğiniz Teknikler Bulunmakta mıdır? Sorusuna Yönelik Bulgular

Görüşler	Frekans	Yüzde
Eğitim sürecinde bütün yay tekniklerini öğretiyorum.	12	69.00
Eğitim sürecinde kullanmadığım teknikler	3	19.00
Eğitim sürecinde yüzeysel olarak öğrettiğim teknikler.	2	12.00
Toplam	17	100

Tablo 8 incelendiğinde; eğitimcilerin eğitim sürecinde bütün yay tekniklerini öğretiyorum yanıtını veren 12 katılımcı, eğitim sürecinde yüzeysel olarak öğrettiği teknikleri açıklayan 2 katılımcı, eğitim sürecinde kullanmadığı teknikleri açıklayan 3 katılımcı olduğu görülmektedir.

Katılımcıların eğitim sürecinde bütün yay tekniklerini öğretiyorum cevabı incelendiğinde: Teknikler; detache (12K), legato (12K), staccato (11K), spiccato (10K), marcato (5K), martele (5K), pizzicato (4K) olarak belirlenmiştir. Katılımcıların eğitim sürecinde yüzeysel olarak öğrettiği teknikler cevabı incelendiğinde; Spiccato (1K), Sautille (sotiye) (1K) ve katılımcıların eğitim sürecinde kullanmadığı teknikler cevabı incelendiğinde ise; Ricochet (2K) Collegno (1K) ve Sautille (1K) olarak belirlenmiştir.* Temel olarak öğretilen tekniklerin sayısal veriler çoğunluğunda detache, legato, staccato ve spiccato olduğu görülmektedir.

Tablo 9: Öğrencinize Başlangıç Düzeyinde Yay Tekniklerini Öğretmek ve Pekiştirmek İçin Genel Olarak İlk Verdiğiniz Etüt/Etütler-Eser/Eserler Hangisi/Hangileridir? Sorusuna Yönelik Bulgular

Görüşler	Frekans	Yüzde
Metot üzerinden etütlere yer veririm	12	69.00
Eserlere yer veririm	3	19.00
Teknik egzersizlere yer veririm	2	12.00
Toplam	17	100

Tablo 9 incelendiğinde; yay tekniklerini öğretmek ve pekiştirmek için viyolonsel eğitiminde metot üzerinden etütlere yer veririm yanıtını veren 12 katılımcı, eserlere yer veririm yanıtını veren 3 katılımcı, teknik egzersizlere yer veririm cevabını veren 2 katılımcı olduğu görülmektedir.

Katılımcıların metot üzerinden etütlere yer veririm cevabı incelendiğinde; Dotzauer Methode Band 1 (9K), S. Lee (PraktischeVioloncello-Schule Op. 30), (8K), Praktische Violoncell Schule (J. Werner), (6K), Feuillard (5K), O. Sevcik Op. 2 (4K), Suzuki (4K), F. Gruetzmacher Op. 67 (2K), Miedlar (2K), Rudoph Matz (2K), Abbiate (1K), Marderovsky (1K), Doğan Cangal Can yayımlanmamış metot (1K), belli piatti (1K), Cello Studies Vol I-II (J.

* Tablonun bu kısmında verilen sayısal veriler eğitimcilerin birden fazla yay tekniği kullandığını göstermektedir.

Klengel-1K), Çello'ya İlk Adım (Eldar İskenderov) (1K)* metotlarının kullanıldığı görülmektedir. Katılımcıların yay tekniklerini öğretmek ve pekiştirmek için eser veririm cevabı incelendiğinde; J. Breval Do Majör Sonat (3K), Jacchini Sonat (1K), Fesch Sonat (1K) belirlenmiş olup viyolonsel eğitiminde başlangıç düzeyinde yay tekniklerini öğretmek için kendim hazırladığım teknik egzersizlere yer veririm cevabını veren katılımcıların ise; her yay tekniğini gamlar üzerinden gösteriyorum (1K), teller arası egzersizler yazıyorum (1K) şeklinde görüş bildirdikleri görülmektedir.

Tablo 10: Viyolonsel Eğitiminde Başlangıç Düzeyinde Yay Çalışmalarını Yayın Hangi Kısmından Başlatarak Uyguluyorsunuz? Sorusuna Yönelik Bulgular

Görüşler	Frekans	Yüzde
Orta	7	41.00
Kök	7	41.00
Tüm yay (kök, orta ve uç tüm yay kullanılmalı)	2	12.00
Yayın Kökü ile orta kısmı arası	1	6.00
Toplam	17	100

Tablo 10 incelendiğinde arşenin orta ve kök kısmından başlatarak uygulamam (7K), tüm yay kullanılmalı (2K), yayın kökü ve orta kısmı arasından başlatarak uygulamam (1K) yönünde görüş belirttikleri görülmektedir.

Tablo 11: Yay Tekniklerini Başlangıç Düzeyinde Geliştirmek İçin Öğrencilere Çalışma Ödevi Verirken Teknik Açından ve Ayrıca Araç-Gereç Kullanımı ile İlgili İzlediğiniz Sözlü Yönlendirmeler Nelerdir? Sorusuna Yönelik Bulgular

Görüşler	Frekans	Yüzde
Teknik yönlendirmeler yaparım.	14	82.00
Somut ve hayattan örnekler vererek yaparım.	1	6.00
Yanıtsız	2	12.00
Toplam	17	100

Tablo 11 incelendiğinde teknik yönlendirme yaparım (14K), somut ve hayattan örnekler vererek teknik yönlendirme yaparım (1K), yanıtsız (2K) yönünde görüş belirttikleri görülmektedir.

Katılımcıların; yay tekniklerini başlangıç düzeyinde pekiştirmek ve geliştirmek için öğrencilere çalışma ödevi verirken teknik yönlendirme yaparım cevabı incelendiğinde; yay tutuşu ve vücudun rahatlığı ile ilgili çalışmalar yaptırırım (yay yerine kalemin yay tutar gibi tutması, bedenim sıkılmaması, kolun ağırlığının kullanılması, koldaki kas ve eklemlerin nasıl kullanılması gerekliliği, ön kol kullanılması, baş parmağın yuvarlak olması (4K), çalışma ile ilgili öneriler veririm (düz stabil sesin önemini vurgulamak, başlangıçta her gün yay çekilmesi

* Tablonun bu kısmında verilen sayısal veriler eğitimcilerin birden fazla metot kullandığını göstermektedir.

ve her tele 5 dakika ayrılması gerektiği, Pasaj pasaj çalışma (zorlanılan pasajların tartımlarını değiştirerek çalma, ayna karşısında metronom kullanarak çalışma (5K), eğitici video izletilmesini sağlarını (yay tekniklerinde üretilmesi gereken sesi ve pozisyonun anlaşılması için icracının dikkatli şekilde dinlenilmesi, öğrencinin kendini videoya çekip izlemesi, viyolonsel sanatçıların izlenmesi (5K) şeklinde görüş belirtmişlerdir.

Tablo 12: Yay Tekniklerinin Öğretiminde Aynı Tel mi Kullanılmalıdır? Değilse, Hangi Teknik Hangi Telle Öğretilmelidir? Sorusuna Yönelik Bulgular

Görüşler	Frekans	Yüzde
Öğretilen teknikler ayırım yapılmadan tüm tellerde uygulama yapılmalıdır.	16	94.00
Hayır, farklı tel kullanılmalıdır.	1	6.00
Toplam	17	100

Tablo 12 incelendiğinde öğretilen teknikler ayırım yapılmadan “tüm tellerde uygulama yapılmalıdır” yanıtını veren 16 katılımcının olduğu, “Hayır, farklı tek kullanılmalıdır” yanıtını veren 1 katılımcının olduğu görülmektedir.

Katılımcının; hayır, farklı tel kullanılmalıdır cevabı incelendiğinde; detache, legato ve marcate tekniği re-la tellerinde, staccato ve spiccato tekniği ise sol-re telinde uygulanmalıdır (1K) şeklinde görüş belirttiği görülmektedir.

Tablo 13: Yay Tel Üzerinde Uzun Hareketler ile Çekişini Öğrenciye Öğretirken, Kullandığınız Size Özel Bir Yöntem ya da Teknik Bulunmakta mıdır? Var ise Bunu Çğretme Düzeyinde Nasıl İfade Edersiniz? Sorusuna Yönelik Bulgular

Görüşler	Frekans	Yüzde
Uyguladığım özel bir teknik ya da yöntem bulunmaktadır.	11	65.00
Uyguladığım özel bir teknik ya da yöntem bulunmamaktadır.	6	35.00
Toplam	17	100

Tablo 13 incelendiğinde “uyguladığım özel bir teknik ya da yöntem bulunmaktadır.” yanıtını veren 11 katılımcı, “uyguladığım özel bir teknik ya da yöntem bulunmamaktadır.” yanıtını veren 6 katılımcının olduğu görülmektedir.

Katılımcıların uyguladığım özel bir teknik ya da yöntem bulunmaktadır cevabı incelendiğinde; çalışmaların sağ elde kol, bilek çalışmaları (kolun ağırlığının yayın üzerine bırakılması, öğrencinin yayı iterken köke yaklaştıkça bileği yukarı çıkartıp tekrar çektiğinde ise yavaşça bileği aşağı indirmesi, 90 derecelik bir açıyla yay çekildiğinden dolayı bileğin öne doğru gelip yayın kök kısmına gelindiğinde ise sarılma pozisyonu gibi durması) yaptırma (4K), metronom çalışmaları (tek yayda 8 vuruş ve üzeri saydırma, düşük metronom ile ökçeden uca ve uçtan ökçeye yayı çekme, boş tel üzerinde metronom ile uzun nota değerleri çaldırma)

yaptırma (4K), yayı bölümlere ayırarak çalışma yaptırma (2K), çeşitli araç gereç kullanarak çalışma (ayna ya da video kayıt aleti) yaptırma (1K) olduğu belirlenmiştir.

Tablo 14: Yayı Tel Üzerinde Kısa Hareketler ile Çekişini Öğrenciye Öğretirken, Kullandığınız Size Özel Bir Yöntem ya da Teknik Bulunmakta mıdır? Var ise Bunu Öğretme Düzeyinde Nasıl İfade Edebilirsiniz? Sorusuna Yönelik Bulgular

Görüşler	Frekans	Yüzde
Uyguladığım özel bir teknik ya da yöntem bulunmaktadır.	11	65.00
Uyguladığım özel bir teknik ya da yöntem bulunmamaktadır.	6	35.00
Toplam	17	100

Tablo 14 incelendiğinde yayı tel üzerinde kısa hareketler ile çekişini öğretirken; uyguladığı özel bir teknik ya da yöntem bulunmakta olan 11 katılımcı, uyguladığı özel bir teknik ya da yöntem bulunmayan 6 katılımcı olduğu görülmektedir.

Katılımcıların uyguladığım özel bir teknik ya da yöntem bulunmaktadır cevabı incelendiğinde; yayın bölümlerinde çek-it şeklinde yönlendirmelerde (hızlı çek ve dur şeklinde ardışık olarak devam ettirmek, 4 adet it yaptırıp dört vuruş es bekleterek pozisyonu kontrol ettirmek) bulunma (3K), bilek hareketini kullanmayı (bileğin öne doğru gelip yayın kök kısmına geldiğimizde sarılma pozisyonu gibi durması gerektiği, yayın orta kısmından sadece ön kol hareketiyle çaldırma daha onra yayın kök kısmında bileği çıkartıp, yuvarlayıp düz pozisyona gelicek şekilde çalıştırılıp en son da yayın uç kısmında tekrardan ön kol kullanılması) kavratma (4K), Ses kopukluklarının engellenmesi için minimum hareket ile egzersiz yaptırma (2K), Nesnelere somutlaştırarak anlatım (ağırlık ortasına yeşil ve kırmızı bant yapıştırıp öğrencinin yay hareketlerini bu bantlara göre yapması. Yeşil bant yeşil ışığı, kırmızı bant ise kırmızı ışığı simgelemektedir.) Staccato, martele gibi yayı durdurularak çalındığı tekniklerde ön kol hareketini somutlaştırabilmek için hareketi muz veya gülen yüz şekilleriyle ilişkilendirme (2K) yapma yönünde görüş bildirmişlerdir.

Tablo 15: Sizce Viyolonsel Eğitiminde Öğrencilerin Yaşadığı Sorunlar Düşünüldüğünde Hangi Tekniğin/Tekniklerin Öğretme Sürecinin Daha da İşlenmesi Gerekli? Sorusuna Yönelik Bulgular

Görüşler	Frekans	Yüzde
Temel yay tekniklerinin daha da işlenmesi gereklidir.	10	59.00
Yay çalışmalarının daha da işlenmesi gereklidir.	6	35.00
Bireyselleştirilmiş program gereklidir.	1	6.00
Toplam	17	100

Tablo 15 incelendiğinde öğrencilerin yaşadığı sorunlar düşünüldüğünde; temel yay tekniklerinin daha da işlenmesi gerekli olduğu yanıtını veren 10 katılımcı, yay çalışmalarının

daha da işlenmesi gerekliliği yönünde görüş bildiren 6 katılımcı, bireyselleştirilmiş program gerekliliği yanıtını veren 1 katılımcı olduğu görülmektedir.

Katılımcıların teknikler daha da işlenmelidir cevabı incelendiğinde; Detache (2K), Marcato (1K), Martele (1K), Staccato (3K), Legato (4K), Spiccato (6K) tekniği işlenmelidir şeklinde belirtmişlerdir. En fazla işlenmesi gereken tekniklerin sırasıyla Spiccato, legato ve staccato olduğu görülmektedir. Öğrencilerin yaşadığı sorunlar düşünüldüğünde yay çalışmaları daha da işlenmelidir cevabını veren katılımcıların; sağ el teknik çalışmalarında; (doğru yay tutuşu, kısa yay egzersizleri, tel değişimi çalışmaları, yayın kök ve uç kısmında ton çalışmaları) (6K) yapılmalıdır yönünde görüş belirttikleri görülmektedir.

3) Viyolonsel Eğitiminin Başlangıç Düzeyinde Öğretici Materyallerin Kullanımına Yönelik Eğitimci Görüşleri Nelerdir?

Tablo 16: Başlangıç Yay Tekniklerinin Eğitiminde, Kullandığınız Öğretici Kitaplar Sırası ile Nelerdir? Sorusuna Yönelik Bulgular

Görüşler	Frekans	Yüzde
Metot kullanırım.	16	94.00
Kaynak kullanmam, yazdığım egzersizleri uygularım.	1	6.00
Toplam	17	100

Tablo 16 incelendiğinde başlangıç yay tekniklerinin eğitiminde; “metot kullanırım” şeklinde görüş bildiren 16 katılımcı, “kaynak kullanmam, yazdığım egzersizleri uygularım” yanıtını veren 1 katılımcı olduğu görülmektedir.

Katılımcıların metot kullanırım cevabı incelendiğinde; yay tekniklerinde kullanılan öğretici kitapların: F. Dotzauer (VioloncelloMethod Volume I) (9K), Seb. Lee (Op. 31) (9K), J. Werner (Praktische Violoncell-Schule) (6K), Suzuki 1 (cello school) (6K), (Otakar sevcik) (6K), Feuillard (Methode du jeune violoncelliste) (5K), (D. Popper) (4K), Suzuki 2 (2K), Miedlar (2K), Marderovsky (2K), Suzuki 3 (1K), (gruetzmacher Op. 67 Daily Exercises) (1K), Folkmar (1K), Sapojnikov (1K), Abbiate (1K), Rudolpwaltz (1K)* olduğu belirlenmiştir. En çok eğitimci tarafından kullanılan metotların; Dotzauer (Violoncello Method Volume I) ve Seb Lee (Op. 31) melodik etüt kitabı olduğu görülmektedir.

Tartışma, Sonuç ve Öneriler

1. Alt amaca yönelik oluşturulan eğitimci görüşleri incelendiğinde; viyolonsel eğitiminde; eğitimcilerin %35’i yay tutuşuna ortalama 3-5 ders saati ayırmıştır, yay tutuşuna ortalama 3-5 ders saati ayrılmalı yanıtını veren eğitimci sayısının çoğunlukta olduğu görülmekle

* Tablonun bu kısmında verilen sayısal veriler eğitimcilerin birden fazla metot kullandığını göstermektedir.

birlikte yay tutuşuna 4-6 ve 8-12 ders saati ayrılmalı cevabını veren katılımcıların sayısının ardışık olarak yakın sayıda olduğu görülmektedir. Katılımcıların ders verdiği kurumun yapısı, öğrenci profili ve içeriğe uygun gördükleri ders saatini düşünerek cevap verdikleri düşünülmektedir.

Viyolonsel eğitiminde; yay tutuş ve çekiş öğretirken eğitimcilerin %76'sının anlatım ve gösterip-yaptırma tekniği uyguladığı görülmektedir. Güçlü'ye (2017) göre de eğitimcilerin yay tekniklerini öğretmede kullandıkları öğretim yaklaşımlarından birinci sıra gösterip-yaptırma 2. sırada ise anlatım tekniğini kullandıkları görülmüştür.

Viyolonsel eğitiminde sağ kol kullanımında öğrenci yaşadığı sorunların farkına varıp, bütün çalışmalarından önce yay tutuşu ve çekmeye baştan başlayıp, tek telde uzun yay çekme, tel değiştirerek bağlı yay çekme, nota değerlerini değiştirerek vs. çalışma şeklini çeşitlendirerek kolda yaşanan teknik sorunların çözülebileceğine dair görüşlerin öne çıktığı görülmektedir. Çalgı eğitiminde müzik teorisi ile ilgili yapılan çalışmalara bakıldığında: Topalak (2013), Sağer, Gürpınar ve Zahal (2013) teori ve solfej derslerinin çalgı eğitimi dersine katkısı oldukça fazladır. Müziksel işitme, okuma ve yazma dersinde deşifre becerisi ve nota okuma gibi sorunların sık yaşandığı bilinmektedir. Bu çalışmaların araştırma verileri ile örtüştüğü düşünülmektedir.

Viyolonsel eğitiminde öğrencinin daha etkin yay kullanabilmesi için eğitim sürecinde sözlü yönlendirme kullanan katılımcı sayısının teknik egzersiz/düzeltilme kullanan katılımcı sayısından fazla olduğu görülmüştür. Katılımcıların; “öğrenciyi çalışmaya motive ederim”, “yay tutuşuna ağırlık veririm”, “öğrencinin kaslarının güçlendirilmesi için çeşitli aktivitelere yönlendiririm” şeklinde sözlü yönlendirmelerde buldukları görülmüştür. Teknik egzersiz/düzeltilme kullanan katılımcılar; doğru kol açısı çalışması yaptırma, etüt-yay çalışması ve sağ el egzersizlerine ağırlık verilmesinin gerekliliğini vurgulamışlardır.

2. Alt amaca yönelik oluşturulan eğitimci görüşleri incelendiğinde; Viyolonsel eğitiminde eğitimcilerin %65'i yay çekme çalışmalarını vücudun anatomik yapısı ve sağ kolun açısının rahatlığı nedeniyle sol telinde başlatılması gerektiğini ortaya koymuşlardır. Felek ve Demirci'nin (2012) çalışmasında metotların hangi tel ve hangi pozisyonda başladığına ilişkin bulgularında; Dotzauer metodunun; re telinde başlatıp daha sonra sol, la ve do telinde, Sebastian Lee metodunun; la telinde başlatıp daha sonra re, sol ve do telinde, Werner başlangıç metodunun ise; re telinden başlatıp; daha sonra la, sol ve do tellerinde çalışmalara yer verdiği görülmüştür.

Viyolonsel eğitiminde eğitimcilerin temel teknikler arasında; detache, legato, staccato, ve spiccato tekniklerini öğrettikleri görülmektedir. Yüzeysel olarak öğretilen tekniklerin spiccato ve sotiye tekniği olup, kullanılmayan tekniklerin ise ricochet, collegno ve sautille teknikleri olduğu görülmüştür. Bütün yay tekniklerinin öğretilmesi kişinin çalgısında ilerlemesiyle ya da okuduğu kurumun programı ile ilgili bir durumdur. Bundan dolayı tekniklerin öğretilme durumu kişilere göre farklılık gösterir. Teknikler belirli bir sıraya göre öğretilir. Başlangıç yay tekniklerinin öğrenilmesi ileri düzey tekniklerin öğrenilebilmesinin temelini oluşturur.

Viyolonsel eğitiminde başlangıç düzeyinde eğitimcilerin %69'unun yay tekniklerini öğretmek ve pekiştirmek için metotlardaki egzersizleri tercih ettikleri görülmüştür. Eğitimciler tarafından en çok kullanılan metotların; J. J. F. Dotzauer, Sebastian Lee (Violoncello Schule Op. 30) ve J. Werner (Violoncell Schule) olduğu görülmektedir. Eğitimciler tarafından en çok kullanılan Dotzauer metodunun; Bulut ve Topaloğlu'nun (2012) çalışmasında yay tekniklerini öğretmek ve pekiştirmek için uygun olduğu tespit edilmiştir. Bu çalışmada 2 katılımcının ise metot kullanmayıp yay tekniklerini öğretirken kendilerinin hazırladığı egzersizleri kullanmayı tercih ettikleri ve kendi hazırladıkları egzersizleri genellikle gam üzerinden ritmik değerleri değiştirerek öğrenciye uygulattıkları görülmüştür.

Viyolonsel eğitiminde başlangıç düzeyinde yay çalışmalarını genel olarak yayın orta kısmından ve kök kısmından başlatan eğitimci sayısının %41'lik bir oranla eşit olduğu görülmekte olup tüm yay kullandırırım diyen eğitimci yüzdesinin %12 olduğu görülmektedir. Eğitimcilerin yayın orta kısmından başlatmalarının nedeni olarak; yay hâkimiyetinin kolaylaşması ve rahat kontrol edilebilmesi düşünülmekte olup, yayın kök ve orta kısmından başlatmalarının nedeni olarak da; öğretmenlerin farklı eğitim anlayışına sahip olmaları gösterilebilir. Kırılıoğlu'nun (2002) çalışmasında bu sıra farklılık göstermiş olup, birinci sırada yayın bütün bölümleri, ikinci sırada orta kısmı, üçüncü sırada ise yayın dip kısmı yer almıştır.

Viyolonsel eğitiminde yay tekniklerini başlangıç düzeyinde geliştirmek için öğrencilere çalışma ödevi verilirken teknik yönlendirme yapan eğitimcilerin; yay tutuşu ve vücudun rahatlığı ile ilgili çalışmalar yaptırdıkları, öğrencinin eğitici videolar izlemesini istedikleri şeklinde ortak görüş bildirdikleri sonucuna varılmıştır. Öğretmenin öğrencisini teknik yönlendirmeler ile ilgili sürekli desteklemesinin kaçınılmaz bir süreç olduğu düşünülmektedir.

Katılımcıların büyük çoğunluğu viyolonsel eğitiminde tekniklerin öğretiminde ayırım yapılmadan tüm tellerde uygulanması gerektiğini belirtmişlerdir. Bunun olası sebepleri arasında tekniklerin tek bir telde uygulanıp sınırlı kalmaması, her telde kol açısı ve uygulama kolaylığının eşit olmaması gösterilebilir.

Viyolonsel eğitiminde; eğitimcilerin %65'i uzun ve kısa hareketler ile yay çekişini öğrenciye öğretirken, kendilerine özel yöntemler uyguladıkları görülmüştür. Her öğrencinin algılama şekli farklı olduğundan dolayı eğitimcinin öğrenciye göre kolaylaştırılmış veya somutlaştırılmış şekilde anlatmasının faydalı olacağı düşünülmektedir.

Viyolonsel eğitim sürecinde 6 katılımcı spiccato, 4 katılımcı legato, 3 katılımcı staccato, 2 katılımcı detache, 1 katılımcı marcato ve 1 katılımcı martele yay tekniklerinin daha da işlenmesi gerektiğini belirtmiştir. Bu çalışmada en çok spiccato tekniğinin işlenmesi gerekliliği sonucuna varılmıştır. Bunun nedeni olarak; viyolonsel eğitiminde spiccato tekniğine az zaman ayrılması ve spiccato tekniğinin martele tekniği ile karıştırılması gösterilebilir.

3. Alt amaca yönelik oluşturulan eğitimci görüşleri incelendiğinde; Viyolonsel eğitiminde en çok kullanılan başlangıç metot ve etüt kitaplarının; F. Dotzauer, Seb. Lee 2. sırada J. Werner, Suzuki ve Otakar Sevcik, 3. sırada Feuillard olduğu görülmektedir. Başlangıç seviyesindeki sağ el yay tekniklerini içeren egzersiz ve etütlerin, bu kitaplarda yer alması nedeniyle yukarıda yer alan öğretici materyallerin tercih edildikleri görülmüştür.

Mesleki müzik eğitimi veren kurumların çalgı eğitimi programlarını düzenli olarak yenilemeleri beklenir. Dolayısıyla bu kurumların viyolonsel eğitimine yönelik program oluşturulurken ya da düzenlerken bu araştırmanın verilerini göz önüne alarak değerlendirme yapmaları önerilmektedir.

Bu araştırmanın amacı doğrultusunda sadece başlangıç yay teknikleri incelenmiştir. Çalışma bu yönü ile viyolonsel eğitiminin sağ el teknikleri ile sınırlandırılmıştır. Viyolonsel eğitiminde diğer teknikleri de içeren yeni çalışmaların tasarlanması önerilmektedir.

Bu çalışmada uzman eğitimci görüşüne başvurulmuştur. Bu tip araştırmalarda yalnızca eğitimci görüşlerinin dışında öğrenci görüşleri gibi farklı örneklem gruplarını kapsayan yeni çalışmaların tasarlanması ve daha geniş bir çerçevede incelenmesi önerilmektedir.

Kaynaklar

- Birel, A. S. (2014). *Viyolonsel öğretiminde performansı değerlendirmeye yönelik hazırlanan dereceli puanlama anahtarının (rubrik) sınanması ve değerlendirilmesi*. Yayınlanmamış Doktora Tezi, Ankara: Gazi Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü.
- Can, A. A. ve Öztürk, E. (2018). Müzik öğretmeni adaylarının öz-denetim düzeylerinin bazı değişkenlere göre incelenmesi. *Uluslararası Türkçe Edebiyat Kültür Eğitim (TEKE) Dergisi*, 7(3), 2025-2038.
- Çoşkun, Ö. (2015). *Yaygın müzik eğitimi kurumlarındaki piyano eğitiminin niteliği ve öğrenci profilleri*. Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Samsun: Ondokuz Mayıs Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü.

- Dikici, M. M. (2014). *Viyolonsel eğitiminde karşılaşılan entonasyon problemlinin çözümüne yönelik yöntemlere ilişkin öğrenci görüşleri*. Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Denizli: Pamukkale Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü.
- Felek, A. ve Demirci, B. (2012). Viyolonsel eğitiminde en çok kullanılan başlangıç metotlarının karşılaştırmalı analizi. *Güzel Sanatlar Enstitüsü Dergisi*, 29, 83-99.
- Feridunoğlu, L. (2004). *Müziğe giden yol*. İstanbul: İnkılap Kitap Evi.
- Güçlü, H. E. (2017). *Viyolonsel eğitiminde en sık kullanılan yay teknikleri, bu tekniklerin öğretilmesinde kullanılan metotlar ve öğretim yöntemlerinin uzman görüşleri doğrultusunda belirlenmesi*. Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Trabzon: Karadeniz Teknik Üniversitesi Eğitim Bilimleri.
- Karasar, N.(2014). *Bilimsel araştırma yöntemi*. (27. Baskı). Ankara: Nobel Akademi Yayıncılık.
- Kırılıoğlu, Ö. (2002). *Anadolu güzel sanatlar liselerinde viyolonsel ve keman eğitiminde kullanılan yay tekniklerinin yönetsel analizi*. Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Bolu: Abant İzzet Baysal Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.
- Özen, Y. ve Gül, A. (2007). Sosyal ve eğitim bilimleri araştırmalarında evren-örneklem sorunu. *Atatürk Üniversitesi Kâzım Karabekir Eğitim Fakültesi Dergisi*, 15, 394-422.
- Sağır, T. Gürpınar, E. ve Zahal O. (2013). Müziksel işitme-okuma-yazma dersi ile diğer alan dersleri arasındaki ilişkilerin karşılaştırmalı olarak incelenmesi. *NWSA-FineArts*, D0135, 8(2), 305-314.
- Şişman, Ç. (2010). *Eğitim fakülteleri güzel sanatlar eğitimi müzik eğitimi bölümlerinde ve devlet konservatuarlarında lisans düzeyinde yaygın olarak kullanılan viyolonsel sol el ile ilgili metotların analizi*. Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, İzmir: Dokuz Eylül Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü.
- Topalak, Ş. (2013). Güzel sanatlar lisesi çalgı eğitimi/öğretiminde karşılaşılan sorunların incelenmesi. *Sanat Eğitimi Dergisi*, 1(2), 114-129.
- Urhal, N. (2018). *Viyolonsel eğitiminde başlangıç yay tekniklerinin eğitimci görüşleri doğrultusunda incelenmesi*. Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Kocaeli: Kocaeli Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.
- Uslu, M. (1998). *Türkiye’de çalgı eğitiminin yaygınlaştırılması ve geliştirilmesi*. Yayınlanmamış Doktora Tezi, İstanbul: Marmara Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü.
- Yeşilyaprak, B. (2017). *21. yüzyılda eğitimde rehberlik hizmetleri*. Ankara: Nobel Akademik Yayıncılık Eğitim Danışmanlık.
- Yungul, O. (2018). Müzik eğitiminde web tabanlı uzaktan eğitim. *Uluslararası Türkçe Edebiyat Kültür Eğitim (TEKE) Dergisi*, 7(2), 1333-1348.

Extended Abstract

Purpose and Significance

This study aims to analyse beginner string techniques in violoncello training in accordance with trainer opinions.

- 1) What are the trainer opinions about stance, taking hold of the cello and string techniques in beginner level of violoncello training?
- 2) What are the trainer opinions about the instruction of techniques- methods used in beginner level of violoncello training?
- 3) What are the trainer opinions about instructional material use in beginner level of violoncello training?

In violoncello training, holding the string is an important factor in the first step. After holding the string in the correct way, to instruct string techniques in the correct order in beginner level is an important factor which has a role in reaching advanced levels of string techniques. Therefore, string techniques in beginner level have great importance in terms of training. The importance of this study is related to the scarcity of trainer opinions about string technique in violoncello area in the literature. When looked at related studies, it is seen that studies in which string techniques are analysed are more common. To analyse the techniques in accordance with the trainer opinions and to determine instructional methods and techniques have importance in terms of enriching the literature.

Method

In the research, descriptive survey model was used. The target population of the study is all violoncello trainers in Turkey and the sample group includes seventeen violoncello trainers working in different institutions.

Conclusions and Discussion

1. When the trainer opinions taken for sub-goal are analysed, it is seen that in violoncello training, 35% of the trainers allocated 3-5 contact hours for holding the string on average, the number of trainers who responded 3-5 contact hours should be allocated to holding the string is higher, however, the number of trainers who responded 4-6 and 8-12 contact hours should be allocated to holding the string is consecutively close to each other.

It is seen that 76% of the trainers apply direct instruction and demonstration technique while teaching how to hold and pull the string in violoncello training.

It is seen that in violoncello training, opinions that the technical problems experienced in the arm can be solved by students' realizing their problems in using right arm, restarting to hold and pull the string before all their studies, diversifying their manner of study such as long string pulling on a chord, bound string pulling by changing chord, or changing musical note values come to the forefront.

2. When trainer opinions taken for sub-goal are analysed, 65% of the trainers revealed that studies of string pulling had to start in left chord because of the body anatomy and convenience of the angle of the right arm.

In violoncello training, it is seen that trainers teach *detache*, *legato*, *staccato* and *spiccato* techniques among basic techniques. It was seen that the techniques which are superficially taught are *spiccato* and *sotiye*, and the techniques which are not used are *ricochet*, *col legno* and *sautille*. That all the string techniques are taught is related to the progress of the student or the program of the institution where the student studies. Therefore, the occasion of techniques' being taught varies person to person.

In violoncello training, it was seen that 69% of the trainers prefer exercises in the methods to teach and reinforce string techniques in beginner level. It is seen that the methods that are primarily used by trainers are J. J. F. Dotzauer, Sebastian Lee (*Violoncello Schule Op. 30*) and J. Werner (*Violoncell Schule*).

It is seen that in beginner level of violoncello training, the number of trainers who generally start the string studies from the middle and base of the string corresponds to 41%, and the number of trainers

who say that they make students use the whole string is 12%. It is thought that the reason why trainers start the study from the middle of the string is that commanding the string becomes easier and the string can be controlled easefully; and the reason why they start the study from the middle and base of the string can be that trainers have a different understanding of training.

It was concluded that trainers have a common view that while giving an assignment to the students to improve their string techniques in beginner level in violoncello training, trainers who technically guide the students make them do studies on string holding and ease of the body, and want ask to watch instructive videos. It is thought that teacher's continuous supporting the student with technical guidance is an inevitable process.

In violoncello training, 96% of the trainers said that the techniques should be applied in all the chords without any distinction. The reason for this can be that it is limited when the techniques are applied in a single chord, and angle of the arm and ease of the practice are not the same in each chord.

In violoncello training, it was seen that 65% of the trainers use individual methods while teaching the students string pulling with long and short moves. It is thought that it will be useful to teach in a simplified or reified way depending on the student because the way of perceiving of each student is different.

6 participants stated that spiccato, 4 participants stated legato, 3 participants stated staccato, two participants stated detache, 1 participant stated marcato and 1 participant stated martele string technique should be handled in the process of violoncello training. In this study, it was concluded that spiccato technique should be handled at the most. The reason for this can be that a short time is allocated to spiccato technique in violoncello training, and this technique is confused with martele technique.

3. When the trainer opinions taken for sub-goal are analysed, it is seen that the most commonly used beginner method and study book is F. Dotzauer and Seb. Lee, the second is J. Werner, Suzuki and Otakar Sevcik, and the third one is Feuillard.